

וְאֶת־רִשְׁמוֹ בְּדִיּוֹקְנֵיהֶוּ, כָּל חַד וְחַד בְּדָקָא חָזִי לִיהּ,
כְּמֵא דְאֶתְחַזִּי (דף 9א ע"ב) גּוֹ רָזָא דְנִקּוּדִין.

חֲדָרִיו, חֲדָרִין טְמִירִין. הֵבִיאֲנִי, גּוֹ אֵינוֹן אֶתְוּוֹן,
לְמַחְזֵי בִינֵייהוּ גּוֹפְטָרָא בְּחַבּוּרָא חֲדָא.
וְכָל דָּא לְמַח. נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ, בְּגִין דִּיֵּהֵא לָן
חֲדָוּא בְּךָ.

עַל פּוֹמָא דְאֵלֵיהּ אֶתְגַּזֵּר. מְשַׁכְּנִי אַחֲרִיךְ
נְרוּצָה. כְּתוּב (בראשית א כז) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת
הָאָדָם בְּצַלְמוֹ וְכוּ'. כִּד בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְאָדָם, כְּמֵא דְאָמְרוּ חֲבֵרִיאַ זְכָאִין אֵינוֹן, דּוּ
פְּרָצוּפִין אֶתְבְּרִיאֻ בְּאֶתְוּוֹן עֵילָאִין רַבְרַבִּין.
וּבְאֶתְוּוֹן זְעִירִין תְּתַאִין.

אֶתְוּוֹן עֵילָאִין רַבְרַבִּין, הוּוּ בְּאוּרַח מִישׁוֹר לְגַבִּי
דְּכַר. אֶתְוּוֹן זְעִירִין תְּתַאִין, הוּוּ בְּהִיפּוּכָא

לשון הקודש

עַל פּוֹ שָׁל אֵלֵיהּ נְגַזֵּר. (שם) מְשַׁכְּנִי
אַחֲרִיךְ נְרוּצָה. כְּתוּב (בראשית א) וַיִּבְרָא
אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ וְכוּ'. כְּמֵא
בְּרָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָאָדָם, כְּמוֹ
שְׂאֲמְרוּ הַחֲבֵרִים, אֲשֶׁרִיָּהֶם: דּוּ פְּרָצוּפִים
נִבְרָאוּ, בְּאוֹתִיּוֹת עֵלְיוֹנוֹת גְּדוּלוֹת,
וּבְאוֹתִיּוֹת קְטָנוֹת תַּחְתּוֹנוֹת.

הָאוֹתִיּוֹת הָעֵלְיוֹנוֹת הַגְּדוּלוֹת הֵיוּ בְּדֶרֶךְ
יִשְׂרָאֵל לְגַבִּי הַזְּכָר. הָאוֹתִיּוֹת הַקְּטָנוֹת

רִשְׁם שְׁנֵרָאָה כְּלָל. בִּינוֹן שְׂנֵצְאוּ, כְּלָם
הַתְּגַלְמוֹ, וְנִרְשְׁמוּ בְּדִיּוֹקְנֵם, כָּל אֶחָד
וְאֶחָד כְּרָאוּ לוֹ, כְּמוֹ שְׁנֵרָאָה תוֹךְ סוּד
הַנְּקֻדוֹת.

חֲדָרִיו - חֲדָרִים טְמִירִים. הֵבִיאֲנִי - תוֹךְ
אוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת לְהִיט בִּינֵיהֶם
בְּהַתְּנַשְׂאוֹת בְּחַבּוּר אֶחָד. וְכָל זֶה לְמַח?
(שיר א) נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ, כְּדִי שְׂתַהֲיָה
לְנוּ שְׂמַחָה בְּךָ.

לְגַבִּי נִזְקָבָא. אֶתְוֹן עֵילָאִין רַבְרַבִּין, הוּוּ בְּאוּרַח
 מִיִּשְׂר לְגַבִּי דְּכָר, א"ב ג"ד, וְכֵן כּוּלְהוּ, כְּמָה דְּאֶתְחַזִּי
 לְמִיתָךְ אֶתְוֹן בְּאוּרַח מִיִּשְׂר לְגַבִּי דְּכוּרָא. אֶתְוֹן
 זְעִירִין תַּתְּאִין, הוּוּ בְּהַפּוּכָא לְמַפְרַע גּוּ נִזְקָבָא,
 תִּשְׂר"ק, וְכֵן כּוּלְהוּ, כְּמָה דְּאֶתְחַזִּי גַבִּי נִזְקָבָא,
 דְּהַתּוֹת מֵאַחֲזָרָא, קֶשֶׁר דְּתַפְּלִין דְּאִיקְרִי אַחֲזָר.

כְּמָה דְּאֶתְ אָמַר (תהלים קלט ה) אַחֲזָר וְקָדַם צְרַתְנִי,
 אַחֲזָר, לְגַבִּי נִזְקָבָא. וְקָדַם, לְגַבִּי דְּכוּרָא.
 וְדָא אִיהוּ דְּכַתִּיב, (שמות לג כג) וְרָאִיתָ אֶת אַחֲזָרִי, דָּא
 נִזְקָבָא דְּהַתּוֹת מֵאַחֲזָרָא.

וְכֵד אֶתְקַשְׁטַת נִזְקָבָא, דְּקַשִּׁיט לָהּ מִלְּבָא עֵילָאָה,
 לְאֶתְיִשְׁבָּא אֶתְוֹן בְּדוּכְתִּיחוּ כְּדָקָא חַזִּי,
 אָעִיל לֹון לְאֶדְרֵי לְאֶתְתַּקְנָא, וְאֶתְתַּקְנֵנוּ אֶתְוֹן.

לשון הקודש

כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קלט) אַחֲזָר וְקָדַם
 צְרַתְנִי. אַחֲזָר לְגַבְּיָהּ, וְקָדַם לְזָכְרָא. וְזֶהוּ
 שְׂכַתוּב (שמות לג) וְרָאִיתָ אֶת אַחֲזָרִי, זו
 הַנִּקְבָּה שֶׁהִיְתָה מֵאַחֲזָר.

וּבְשֵׁמֶת קַשְׁטַת הַנִּקְבָּה, שֶׁמְקַשֵּׁט אוֹתָהּ
 הַמֶּלֶךְ הָעֵלְיוֹן, שִׁיתִּישְׁבוּ הָאוֹתִיּוֹת
 בְּמִקְוֵי כְּרָאוּי, מִכְּנִים אוֹתָן לְחַדְרֵי
 לְהַתְתַּקֵּן, וּמִתְתַּקְנֵת הָאוֹתִיּוֹת.

הַתְתַּחַנּוּת הָיָה בְּהַפּוּךְ לְנִקְבָּה. הָאוֹתִיּוֹת
 הָעֵלְיוֹנוֹת הַגְּדוּלוֹת הָיוּ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל לְזָכְרָא,
 אֲב גַּד, וְכֵן כָּלָם, כְּמוֹ שֶׁרָאוּ שִׁילְכוּ
 הָאוֹתִיּוֹת בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל לְזָכְרָא. הָאוֹתִיּוֹת
 הַקְּטַנוֹת הַתְתַּחַנּוּת הָיוּ בְּהַפּוּךְ לְמַפְרַע
 תּוֹךְ הַנִּקְבָּה, תִּשְׂרָק, וְכֵן כָּלָם, כְּמוֹ
 שֶׁרָאוּ לְנִקְבָּה, שֶׁהִיְתָה מֵאַחֲזָר, קֶשֶׁר
 הַתְּפִלִּין שֶׁנִּקְרָא אַחֲזָר.

וְכָל אֶת הַנוֹקְבָא, קָרִי לְכָל אֶת הַדְּכוּרָא,
וְאֶת־תִּקְנֵנוּ כָּל אֶת וְאֶת דְּכַר וְנוֹקְבָא. וְכָל אֶת
קָרִי וְאָמַר, מִשְׁכְּנֵי אַחֲרִיךָ גְרוּצָה.

כִּד אֶת־תִּקְנֵנוּ לְאֶת־חֲבָרָא, בְּרֹזָא דְא"ת ב"ש
אֶת־תִּקְנֵנוּ. וְאֶת־יִשְׁבּוּ אֲנַפִּין בְּאֲנַפִּין. וְנוֹקְבָא
כִּד בְּעָא לְאֶת־חֲזָאָה לְגַבִּיּוּתָהּ, הִיא אוֹמְרָתָה, דְּהָא
אֶת־קִשְׁטָא בְּרַעֵי דְאִימָא, וְכָל אֶת־וּזוּן אֶת־תִּקְנֵנוּ. וְעַל
דָּא הֵבִיאֵנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרְיוֹ, לְאֶת־תִּקְנָא וְלְאֶת־קִשְׁטָא
בְּדָקָא יְאוּתָהּ.

וְכָל דָּא בְּגִין דְּנִגְיָלָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ. עֲשִׂרִין וְתֵרִין
אֶת־וּזוּן רְשִׁימִין עִילָאִין. וְדָא אִיהוּ בְּךָ. (שם לב
ג) וְרֹזָא דָּא אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָּהֶם בְּךָ.

נְזַכִּירָה דוּדִיךָ מֵיַיִן, בִּינוּן דְּנִתְחַבֵּר בְּחֲדָא, בְּהֵהוּא
חֲדָוָא דִּילָן, נִיחַב חֶלְקָא לְכָל חַד וְחַד

לשון הקודש

וְכָל הָאוֹתִיּוֹת הַתִּקְנֵנוּ. וְעַל זֶה הֵבִיאֵנִי
הַמֶּלֶךְ חֲדָרְיוֹ, לְהַתְּקֵנָן וּלְהַתְּקִשְׁטָא
בְּרֹאזֵי.

וְכָל זֶה כְּדֵי שְׁנַגְיָלָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ.
עֲשִׂרִים וְשָׁתַיִם הָאוֹתִיּוֹת הַרְשׁוּמוֹת
הָעֲלִיוֹנוֹת. וְנֵהוּ בְּךָ, וְנֵהוּ הַפּוֹד אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לָּהֶם בְּךָ.

נְזַכִּירָה דְּדִיךָ מֵיַיִן, בִּינוּן שְׁנַתְחַבֵּר יְחַד,

וְכָל אוֹת שֶׁל נִקְבָּה קוֹרְאָת לְכָל אוֹת שֶׁל
הַזְכָּר, וּמִתְּתַקְנוֹת כָּל אוֹת וְאוֹת זָכָר
וְנִקְבָּה, וְכָל אוֹת קוֹרְאָת וְאוֹמְרָתָה, מִשְׁכְּנֵי
אַחֲרִיךָ גְרוּצָה.

כְּשֶׁהִתְתַּקְנֵנוּ לְהַתְּחַבֵּר, בְּסוּד שֶׁל א"ת
ב"ש הֵם הַתִּקְנֵנוּ, וְהֵתִישְׁבוּ פְּנִים בְּפְנִים.
וְנִקְבָּה כְּשֶׁרְצָתָהּ לְהִרְאוֹת לְפָנָיו, הִיא
אוֹמְרָתָה, שֶׁהֲרִי הַתְּקִשְׁטָה בְּרֹצוֹן הָאֵם,

מֵהָיָא חֲדָא דִּילָן, וְנִרְוֵי לֹון. כְּמָה דְאֵתְּ
אָמַר, (תהלים כ ד) יִזְכֹּר כָּל מְנַחְתֵּיךְ. מִיָּוֵן: מֵחֲדָא
דִּילָן, מִסְטָרָא דֵהָיָא יָוֵן דְחָדֵי כּוּלָא.

מִיִּשְׂרָאִים אֶהְבוּךָ, מִיִּשְׂרָאִים: אֵינוֹן שְׂאָר אֶתְוֹן
דְּאֶשְׁתְּאָרוּ. וּמָאן אֵינוֹן. מִנְצַפְ"ךְ. דְּלִית
בְּכָל אֶתְוֹן דְּאֵיקְרוֹן מִיִּשְׂרָאִים, בַּר אֱלִין. וְאֵינוֹן
דְּאֶתְכַפְּלוּ מִיִּשְׂרָאִים אֱלִין בְּאֱלִין, מ' בָּס', נ' בָּן', צ'
בִּין', פ' בָּר', כ' בָּךְ'. אֱלִין מִיִּשְׂרָאִים אֱלִין בְּאֱלִין,
וְדָא בְּדָא.

דְּהָא עֶשְׂרִים וְתָרִין אֶתְוֹן בְּלִילָן בְּ"ד, אֵינוֹן
דְּאֶשְׁתְּאָרוּ דְּאֵינוֹן מִיִּשְׂרָאִים, אֶהְבוּךָ
לְאֶתְכַלְלָא עִמָּךְ, בְּאֵינוֹן עֶשְׂרִין וְתָרִין אֶתְוֹן.
אֱלִין מִיִּשְׂרָאִים, אֵינוֹן אֶתְוֹן טְמִירִין גְּנִיזִין גּוֹ
עֲלֵמָא עֵילְאָה. וְכַד אֶתְגְּנִיז אֹר קַדְמָאָה,

לשון הקודש

בְּאֱלוֹ, מ' בָּס', נ' בָּן', צ' בִּין', פ' בָּר', כ'
בָּךְ'. אֱלוֹ מִיִּשְׂרָאִים אֱלוֹ עִם אֱלוֹ, וְזֶה עִם
זֶה.

שְׂחָרֵי עֶשְׂרִים וְשִׁתִּים אוֹתִיּוֹת כְּלוּלוֹת
בְּ"ד. אוֹתָם שְׁנַשְׂאָרוּ, שְׁהִם מִיִּשְׂרָאִים,
אֶהְבוּךָ לְהַכְּלִל עִמָּךְ בְּאוֹתָם עֶשְׂרִים
וְשִׁתִּים אוֹתִיּוֹת.

הַמִּיִּשְׂרָאִים הִלְלוּ הֵם אוֹתִיּוֹת טְמִירוֹת
גְּנוּזוֹת בְּתוֹךְ הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וְכַשְׁנִגְנוּ

בְּאוֹתָהּ הַשְּׂמִחָה שְׁלֵנוּ, נִתַּן חֶלֶק לְכָל
אֶחָד וְאֶחָד מֵאוֹתָהּ הַשְּׂמִחָה שְׁלֵנוּ וְנִרְוֵה
אוֹתָם, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר יִזְכֹּר כָּל מְנַחְתֵּיךְ.
מִיָּוֵן – מִשְׂמַחְתֵּנוּ, מִצַּד שֶׁל אוֹתוֹ הֵיִינן
שְׂמִשְׂמַח הַכֹּל.

מִיִּשְׂרָאִים אֶהְבוּךָ. מִיִּשְׂרָאִים – אוֹתָן שְׂאָר
הָאוֹתִיּוֹת שְׁנַשְׂאָרוּ. וּמִי הֵם? מִנְצַפְ"ךְ.
שְׂאִין בְּכָל הָאוֹתִיּוֹת שְׁנַקְרְאוּ מִיִּשְׂרָאִים
פָּרַט לְאֵלֶּה. וְאֱלוֹ שְׁנַכְּפְלוּ מִיִּשְׂרָאִים, אֱלוֹ

אֶתִּגְנִיזוֹ אֶתְּוֹן אֲלֵיךְ. וְהָיָה יָדַע לֹון אָדָם. בְּתַר
 דְּחָטָא אָדָם, אֶתִּגְנִיזוֹ כְּמִלְקַדְמִין. עַד דְּאֵתָא
 אַבְרָהָם וַיֵּדַע לֹון בְּרוּחַ קוּדְשָׁא דִּשְׂרָאֵת עֲלֵיהּ.

לְבַתָּר אֲזִרִית לֹון לְיִצְחָק, דְּכְתִיב, (בראשית כה ה) וַיִּתֵּן
 אַבְרָהָם אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ לְיִצְחָק. יִצְחָק
 אֲזִרִית לֹון לְיַעֲקֹב. יַעֲקֹב אֲזִרִית לֹון לְיוֹסֵף. כִּיֹּון
 דְּמִית יוֹסֵף, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָווּ בְּגִלּוּתָא, אֶתִּגְנִיזוֹ
 אֶתְּוֹן, וְאֶסְתַּלְקוּ כְּמִלְקַדְמִין.

עַד דְּקִימוֹ יִשְׂרָאֵל עַל טוֹרָא דְּסִינֵי, וְאֶתְמַסְרַת
 אֲזִרִיתָא לְיִשְׂרָאֵל, וְאֶתְגַּלּוּ אֶתְּוֹן, וְהָווּ
 יִשְׂרָאֵל יָדְעִין לוֹ עַל בְּרִירוֹ דְּלָהוֹן, בְּרִזָּא דְּשִׁמְחָן
 גְּלִיפִין. עַד דְּחָטָאוּ. כִּיֹּון דְּחָטָאוּ, כְּתִיב (שמות לג
 ח) וַיִּתְּנָצְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֵדֵיכֶם. וְהָיָה יָדַע לֹון
 מִשֶּׁה וַיְהוֹשֻׁעַ וְשִׁבְעִים זְקֵנִים, וּבָהוּ עָאלוּ לְאַרְעָא.

לשון הקודש

מקדם.

עַד שְׁעֵמְדוֹ עַל הַר סִינֵי וְנִמְסְרָה תוֹרָה
 לְיִשְׂרָאֵל, הִתְגַּלּוּ הָאוֹתִיּוֹת, וַיִּשְׂרָאֵל הָיוּ
 מְכִירִים אוֹתָן עַל בְּרִיָּן, כְּסוּד הַשְּׂמוֹת
 הַחֲקוּקִים, עַד שְׁחָטָאוּ. כִּיֹּון שְׁחָטָאוּ,
 כְּתוּב (שמות לג) וַיִּתְּנָצְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
 עֵדֵיכֶם. וְהָיָה מְכִיר אוֹתָם מִשֶּׁה וַיְהוֹשֻׁעַ
 וְשִׁבְעִים זְקֵנִים, וּבָהֶם נִכְנְסוּ לְאַרְצָא.

הָאוֹר הָרֵאשׁוֹן, נִגְנְזוּ הָאוֹתִיּוֹת הַלְלוּ.
 וְהָיָה מְכִיר אוֹתָן אָדָם. אַחַר שְׁאָדָם חָטָא,
 נִגְנְזוּ כְּמוֹ מְקַדָּם, עַד שְׁבָא אַבְרָהָם
 וְהִכְרִין בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ שְׁשֻׁרְתָּה עֲלָיו.

אַחַר כֵּן הוֹרִישָׁן לְיִצְחָק, שְׁכָתוּב (בראשית
 כה) וַיִּתֵּן אַבְרָהָם אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ לְיִצְחָק.
 יִצְחָק הוֹרִישָׁן לְיַעֲקֹב, יַעֲקֹב הוֹרִישָׁן
 לְיוֹסֵף. כִּיֹּון שְׂמַת יוֹסֵף וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָיוּ
 בְּגִלּוּת, נִגְנְזוּ הָאוֹתִיּוֹת, וְהִסְתַּלְקוּ כְּמוֹ

כִּיּוֹן דְּאַתְבְּנִי בִּי מִקְדָּשָׁא, וְאַתְגְּלִי שִׁיר דָּא,
אַתְגְּלִיפוּ אֵלַיִן אַתְוּוֹן, בְּעֵשְׂרִין וּתְרִין אַתְוּוֹן,
רְזָא בְּ"ד, וְהֵינֵנו מִיִּשְׂרָאִים אֶהְבוּד.

וּכְתִיב, (תהלים צט ד) אַתָּה כּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאִים. וְחֲכַד כִּיּוֹן
הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִיִּשְׂרָאִים. כְּלָחוּ
בְּרְזָא דְאֵלַיִן אַתְוּוֹן, אֵינֵנוּ דְאַקְרוּן מִיִּשְׂרָאִים. וְאֵלַיִן
אַתְוּוֹן, כְּתְרִין גְּנִיזִין גּוֹ עֲלָמָא דְאַתֵּי אֵינֵנוּ. וְכוּלְחוּ
נְבִיעוּ בְּתַר נְבִיעוּ גּוֹ מַחְשָׁבָה, בְּגְלִיפוּ דְרִזִין דְשִׁמְחָן
קְדִישִׁין, בְּגְלִיפוּ דְכַר וְנוֹקְבָא, לְאַסְתְּכָמָא בְּחֲדָא,
דְהָא לִית בְּכָל אַתְוּוֹן אֶסְכְּמוּתָא אֵלַיִן בְּאֵלַיִן לְמַחְוֵי
דָּא בְּדָא, בַּר אֵלַיִן.

תוּ. מִיִּשְׂרָאִים, אֵלַיִן י"ה, דְרַחֲמֵינוּ דְלַחֲוֹן לְגַבֵּי ו',
וְאֵינֵנוּ אֶסְכְּמוּתָא דְכְלָא, וּבְרַעוּתָא חֲדָא לְגַבֵּי
ו'. וְעַל דָּא, מְשַׁכְּנֵי לְגַבֵּיךָ, לְמַחְוֵי עַמְךָ, דְהָא אַתְוּוֹן

לשון הקודש

הָלְלוּ הֵם כְּתָרִים גְּנוּזִים בְּתוֹךְ הָעוֹלָם
הַבָּא, וְכָלֵם נְבִיעָה אַחַר נְבִיעָה תוֹךְ
הַמַּחְשָׁבָה בְּחֻקֵּי הַסּוּדוֹת שֶׁל הַשְּׂמוּת
הַקְּדוּשִׁים, בְּחֻקֵּי זָכָר וְנֻקְבָה לְהַסְכִּים
יַחַד, שְׁתֵּרֵי אֵינֵן כְּכֹל הָאוֹתוּתוֹת הַסְּכָמָה
אֵלּוּ עִם אֵלּוּ לְהִיּוֹת זֶה עִם זֶה, פֶּרֶט לְאֵלּוּ.
עוֹד מִיִּשְׂרָאִים, אֵלּוּ יֵה, שְׂאֵהֲבָתֶם לוֹ,
וְהֵם הַסְּכָמַת הַכֹּל, וּבְרַצוֹן אַחַד לוֹ. וְעַל

כִּיּוֹן שְׂנַבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְהַתְּגִלָּה
הַשִּׁיר הַזֶּה, נְחַקְּקוּ הָאוֹתוּתוֹת הָלְלוּ
בְּעֵשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתוּתוֹת, סוּד בְּ"ד, וְהֵינֵנוּ
מִיִּשְׂרָאִים אֶהְבוּד.

וּכְתִיב (תהלים צט) אַתָּה כּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאִים.
(שיר ז) וְחֲכַד כִּיּוֹן הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי
לְמִיִּשְׂרָאִים. כְּלָם בְּסוּד הָאוֹתוּתוֹת הָלְלוּ,
אוֹתָם שְׂנַקְרָאִים מִיִּשְׂרָאִים. וְהָאוֹתוּתוֹת

קְדִישֵׁינִי עֵילָאִין אֵינִין י"ה, אֶתְחַבֵּר עִמָּהוֹן ו', וְאִיהוּ
 שְׂמָא קְדִישָׁא עֵילָאָה. ה' דִּי תִבְנָא תְּחֻזִּיתִיה, וְלִית לָהּ
 מְגַרְמָה בְּלוּם, תִּיאֻבְתָּה דִּידָהּ לְסַלְקָא לְגַבִּיחָה,
 לְאֶתְחַבְּרָא בְּהַדְּיָה, וְלֹא סַלְקָא אֶלָּא בְּרִשׁוֹ, וְאִיהִי
 אוֹמְרַת מְשַׁבְּנִי, לְמַהֲוֵי בְּהַדְּךָ בְּחִיבּוּרָא חֲדָא.
 הֵבִיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרְיוֹ, וְאֶתְקִין לִי בְּכָל זֵינֵי
 תִּיקוּנֵינִי, בְּשִׁפְרוֹ עֵילָאָה, בְּגִין לְמַהֲוֵי
 לְגַבְךָ. וְעַל דָּא נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בָךְ, אֲנָא וְכָל
 תִּיקוּנֵי, כִּד אֶהֱא לְגַבְךָ בְּחִיבּוּרָא חֲדָא.
 נִזְכִּירָה דוּדִיךָ, כְּמָה דְאִיתְּמַר, גְּרוּוֵי לְכָל חַד
 וְחַד, וְנַחְדֵי לֹון מַתְּהוּא יִין דְּחַדֵי כּוּלָּא,
 וְלֹא נְפִסּוּק מִלְּמַחְדֵי לֹון, דְּהֵא מִישְׁרִים אֶהְבוּךָ.
 וְלֹא יַפְסִקוּן לְמִיתָן לָךְ, הוּאִיל וְהֵם אֶהְבוּךָ, לְמִיתָן
 לָךְ, וְלֹאֲרָקָא בָךְ, וְלֹאֲנַהֲרָא לָךְ.

 לשון הקודש

להיות אצלך. ועל זה נגילה ונשמחה בך,
 אני וכל תקוני, בשאיהיה אצלך בחבור
 אחד.

נזכירה דדיך, כמו שנאמר, גרוה לכל
 אחד ואחד, ונשמח אותם מאותו המין
 שמשמח את הכל, ולא נפסיק מלשמח
 אותם, שחרי מישרים אהבוך. ולא
 יפסיקו לתת לך, הואיל והם אהבוך,
 לתת לך, ולהריק בך, ולהאיר לך.

זה משבני לגביך, להיות עמך, שחרי
 האותיות הקדושות העליונות הן יה.
 מתחבר עמם ו', והוא השם הקדוש
 העליון. ה' שיושבת תחתיו, ואין לה
 מעצמה בלום, תשוקתה לעלות אליו,
 להתחבר עמו. ואין עולה אלא ברשות,
 והיא אומרת משבני, להיות עמך בחבור
 אחד.

הביאני המלך חדריו, והתקין אותי
 בכל מיני תקונים, ביפי עליון, כדי

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אִי נִיחָא קַמִּי דְּמַר, הָא
 כְּתִיב, אַתָּה פּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל. אִי אֵינּוֹן י"ה,
 מֵאֵן יָכִיל לְאַתְתַּקְנָא לֹוֹן, בְּרַ עֲתִיקָא דְּכָל
 עֲתִיקוֹן, דְּלֹא יָדִיעַ כְּלָל, וְהָהוּא דְּלֹא אֲתִיִּדִיעַ,
 טָמִיר וְנָגִיז, לֹא אֶקְרִי אַתָּה, וְהִיכִי קָאָמַר וּכְתִיב
 אַתָּה פּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל.

אָמַר לִיה, הָא אַתְּמַר דְּלִית דְּיוֹקְנָא לְאַתְוֹן
 בְּגַלְיָמוֹ דְּלְהוֹן, עַד דְּנַפְקִי לְבַר, בִּינּוֹן דְּנַפְקִי,
 אַתְּגַלְיָמוֹ וְאַתְתַּקְנּוּ, לְאַתְקְרִי בְּהוּ בְּאֵינּוֹן אַתְוֹן
 קוֹדֶשָׁא בְּרִידָה הוּא. וּבְגִין כֶּךָ, אַתָּה פּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל.
 בִּינּוֹן דְּמָטוּ לְהָהוּא אַתְרַ דְּאֶקְרִי אַתָּה, כְּדִין
 אַתְתַּקְנּוּ מִיִּשְׂרָאֵל.

וְעַל דָּא תִּיאַוּבְתָּא לְאַתְחַבְּרָא בְּאֵינּוֹן אַתְוֹן,
 לְמַהוּי כּוֹלָא שְׂמָא שְׁלִים, וְעַד דְּאַתְתַּקְנּוּ

לשון הקודש

שְׂמָא שְׁמַעוֹן, אִם נִיחָא קַמִּי מַר, הָרִי
 כְּתוּב (תהלים 92) אַתָּה פּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל. אִם
 הֵם יְהוָה, מִי יָכֹוֹל לְתַקְּנֵן אוֹתָם פְּרַט לְעֲתִיק
 כָּל הָעֲתִיקִים שְׂאִינּוּ יָדוּעַ כְּלָל, וְהָהוּא
 שְׂלֹא נֹדַע, טָמִיר וְנָגִיז, לֹא נִקְרָא אַתָּה,
 וְאִידָּא אָמַר וּכְתוּב אַתָּה פּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל?
 אָמַר לוֹ, הָרִי נִתְבָּאָר שְׂאִין דְּיוֹקְנָא
 לְאוֹתִיּוֹת בְּהִתְגַּלְמוֹת שְׁלָהֶם, עַד

שְׂמָא שְׁמַעוֹן, אִם נִיחָא קַמִּי מַר, הָרִי
 וְנִתְקַנּוּ לְהִקְרָא בְּהֵם בְּאוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וּמִשּׁוּם כֶּךָ, אַתָּה
 פּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל. בִּינּוֹן שְׂמָא שְׁלִים לְאוֹתוֹ
 מְקוּם שְׂנַקְרָא אַתָּה, אֲזִי הִתְתַּקְנּוּ
 מִיִּשְׂרָאֵל.

וְעַל זֶה הִתְשׁוּקָה לְהִתְחַבֵּר עִם אוֹתָן
 הָאוֹתִיּוֹת, שְׂיִהִיהַּ הַכָּל שֵׁם שְׁלֵם, וְעַד

אֵינֹן סֹטְרִין דִּילָהּ, לָא אֶתְחַבְּרַת עִם שְׂאֵר אֶתְוֹן,
לְמַחְוֵי כּוּלָּא שְׂמָא (דף 99 ע"א) שְׁלִים.

וְעַל דָּא אֵיהִי אִמְרַת בְּתִיקוּנֵי שְׁפִירָהּ, מְשַׁכְּנֵי
אֶחְרִיד נְרוּצָה, הָא אֵיהִי וְסִטְרָהּ. הֵבִיאֵנִי
הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה, הָא הִיא וְסִטְרָהּ.

בְּגִין דְּאֵיהִי אֶתְתַּקְּנַת בְּשְׁפִירוֹ תִּיקוּנָהּ,
לְאֶתְחַבְּרָא, לְמַחְוֵי שְׂמָא שְׁלִים בְּחִיבּוּרָא
חֲדָא. דְּכַד סְלָקָא, כְּדִין אֵיהִי שְׂמָא שְׁלִים, רְזָא
דְּשְׂמָא יְהוּ"ה אֱלֹהִים.

וְאֵי תִיבָא, הָא כַּד סְלָקָא לְאֶתְחַבְּרָא, כְּדִין הוּא
שְׂמָא שְׁלִים יְהוּ"ה, וְלֹא יִתֵּיר, אֲנִי הוּא רְזָא
דְּאֱלֹהִים. אֶלָּא כַּד הוּי שְׂמָא בְּשְׁלִימוֹ, כְּדִין
אֶתְבְּלִילַת עֵילָא וְתַתָּא, עֵילָא בְּשְׂמָא דִּיהוּ"ה.
לְתַתָּא בְּשְׂמָא דְּאֱלֹהִים. וְכְדִין אֶשְׁתַּלִּימַת בְּכוּלָּא.

לשון הקודש

שְׂכַשְׁעוּלָהּ, אִזוּ הוּא שֵׁם שְׁלָם, סוּד הַשֵּׁם
יְהוּ"ה אֱלֹהִים.

וְאִם תֹּאמַר, הֲרֵי פְשְׁעוּלָהּ לְהִתְחַבֵּר, אִזוּ
הִיא שֵׁם שְׁלָם יְהוּ"ה, וְלֹא יוֹתֵר, אֵיפֹה
הוּא הַסּוּד שֶׁל אֱלֹהִים? אֶלָּא כְּשֵׁם שֵׁם
בְּשְׁלֵמוֹת, אִזוּ נִבְלַלְתָּ מֵעֵלָה וּמִתַּת.
לְמַעַלָּה בְּשֵׁם שֶׁל יְהוּ"ה, וּלְמַטָּה בְּשֵׁם
שֶׁל אֱלֹהִים, וְאִזוּ נִשְׁלַמְתָּ בְּכֹל.

שְׁתַּתְּקַנּוּ הַעֲדָדִים הַלְלוּ שְׁלָה, אֵינֶה
מִתְחַבְּרַת עִם שְׂאֵר הָאוֹתִיּוֹת, שְׁיִהְיֶה
הַכֹּל שֵׁם שְׁלָם.

וְעַל זֶה הִיא אוֹמְרַת בִּיפִי תְּקוּנֶיהָ,
מְשַׁכְּנֵי אֶחְרִיד נְרוּצָה, הֲרֵי הִיא וְצַדִּיקָה.
הֵבִיאֵנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה,
הֲרֵי הִיא וְצַדִּיקָה.

כְּשׁוּם שֶׁהִיא הִתְתַּקְּנָה בִּיפִי תְּקוּנֶיהָ
לְהִתְחַבֵּר, לְהִיּוֹת שֵׁם שְׁלָם בְּחִבּוּר אֶחָד.

בְּתִיב, (מ"א ב מה) וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בְרוּךְ. אִמֵּי אִיִּקְרִי
 חָבִי. אֵלָּא וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה, מַלְכָּא דִּשְׁלֹמֹה
 דִּילִיָּה. דִּהָא בְּכַמְּה אֲתֵרִי בְּתִיב הַמֶּלֶךְ סְתָם, וְלֹא
 בְּתִיב הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה. אֵלָּא הַמֶּלֶךְ סְתָם, עַל בֵּית
 דְּדוֹד קֹאֲמֵר. הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה, עַל מַלְכָּא דִּשְׁלֹמֹה
 דִּילִיָּה קֹאֲמֵר.

בְּרוּךְ, דִּהָא בְּדִין נְבִיעוּ דְּבִרְכָּאן לָא הוּוּ פְּסֻקִין
 עֵילָּא וְתַתָּא. בְּרוּךְ, דְּכָל בְּרִכָּאן נְבִיעִין
 מִתַּמּוּן, לְאַתְּבְּרָכָא כָּל עַלְמִין, וְכָל אֲתוּוֹן אֲתַנְהַרִין,
 כְּלָהוּ בְּחַבְּרָא חָדָא, בְּשְׁלִימוּ חַד.

וּבְדִין, יִרְתָּא שְׂמָא דָּא, אֶת בִּתְרָאָה דְּבִשְׂמָא
 קְדִישָׁא, לְאַתְּקִרִי אוּף חָבִי בְרוּךְ.
דְּבְתִיב, (שם ח טו) בְּרוּךְ ה' אֱלֹהֵי וְכוּ' דְּדוֹד אֲבִי.

לשון הקודש

היו פוסקים למעלה ולמטה. ברוך –
 שכל הברכות נובעות משם שיתברכו
 כל העולמות, וכל האותיות מאירות כלן
 בחבור אחד, בשלמות אחת.

ואז יורש השם הזה את האות האחרונה
 של השם הקדוש להקרא אף כן ברוך,
 שכתוב (שם ה) ברוך ה' אלהי וכו' דוד
 אבי.

כתוב (מלכים-א ב) והמלך שלמה ברוך.
 למה נקרא כך? אלא והמלך שלמה –
 המלך שהשלוש שלו. שהרי בכמה
 מקומות כתוב סתם המלך, ולא כתוב
 המלך שלמה. אלא המלך סתם, על בית
 דוד הוא אמר. המלך שלמה – על המלך
 שהשלוש שלו הוא אמר.
ברוך – שהרי אז נביעת הברכות לא

דְּבַר אֶתְקָרִי בְרוּךְ, כִּדְרִין כּוֹלָא אִיהוּ שְׁמָא שְׁלִים
 כְּדָקָא יָאוּת, וְכָל עֲלָמִין אֶתְבְּרָכָאן מִגּוּ
 מְקוּרָא דְחַיִּי. וְשְׁמָא דָא, אִיהוּ עֵילָא וְתַתָּא. לְזַמְנִין
 לְעֵילָא, לְזַמְנִין לְתַתָּא. וּכְאִין אֶתּוּן עִמָּא קְדִישָׁא,
 דְרִזִּין קְדִישִׁין עֵילָאִין אֶתְנַגְלִיִּין לְכוּ.

כִּד מִתְחַבְּרָן אֶתּוּן דְשְׁמָא קְדִישָׁא, כִּדְרִין ו' נְחִית
 לְאַמְשָׁכָא ה', מִתַּתָּא לְעֵילָא, לְמַחְוֵי חִיבּוּרָא
 חָדָא, וּכְדִין אֶתּוּן דְאַלְפָא בֵּיתָא נְחִיתִין וְסֻלְקִין. א'
 נְחִיתָא לְגַבֵּי ת', לְאַמְשָׁכָא לָהּ לְנַפְיָה, לְאַתְחַבְּרָא
 אֵלִין גּוּ אֵלִין. ב' סֻלְקָא לְגַבֵּי ש', מִתַּתָּא לְעֵילָא,
 דְהָא אֶתְמַשְׁכַּת מִתַּתָּא, וּבְעֵיא לְאַתְעַטְרָא בְּבַעְלָהּ.

א רָזָא דְאֵת ו', דְבַעֵי לְאַקְמָא לְכַלָּה, בְּאֵלִין
 שִׁירִין דְאִיהִי אֶתְעַרַת מִתַּתָּא, כִּד אִיהִי
 מִתְקַשְׁטַת. וַיְהִיב לָהּ יָדָא לְאַמְשָׁכָא לָהּ לְנַפְיָה,

לשון הקודש

מִמְטָה לְמַעְלָה, לְהִיּוֹת חִבּוּר אַחַד, וְאִזּו
 הַאֲוִתִּיּוֹת שֶׁל אֲלָפָא בֵּיתָא יוֹרְדוֹת
 וְעוֹלוֹת. א' יוֹרְדַת אֵל ת' לְהַמְשִׁיכָה
 אֵלֶיהָ, שֵׁיתְחַבְּרוּ אֵלּוּ תוֹךְ אֵלּוּ. ב' עוֹלָה
 לְש' מִמְטָה לְמַעְלָה, שְׁהִרֵי נִמְשָׁכָה
 מִמְטָה, וְרוּצָה לְהִתְחַבֵּר עִם בַּעְלָהּ.

א' הַסּוּד שֶׁל הָאוֹת ו', שְׁרוּצָה לְהַקִּים אֶת
 הַכֹּלָה בְּשִׁירִים הִלְלוּ שֶׁהִיא מְעוֹרְרַת

שְׁכַחְשָׁר נִקְרָא בְרוּךְ, אִזּו הַכֹּל הוּא שֵׁם
 שְׁלֵם פְּרָאוּי, וְכָל הָעוֹלָמוֹת מִתְבְּרָכִים
 מִתּוֹךְ מְקוֹר הַחַיִּים. וְהַשֵּׁם הַזֶּה הוּא
 מַעְלָה וּמַטָּה. לְפַעֲמִים לְמַעְלָה, וְלְפַעֲמִים
 לְמַטָּה. אֲשֶׁרִיכֶם הָעַם הַקְּדוֹשׁ, שְׁסוּדוֹת
 קְדוּשִׁים עֲלִיוֹנִים הִתְגַּלוּ לָכֶם.

כַּאֲשֶׁר מִתְחַבְּרוֹת הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם
 הַקְּדוֹשׁ, אִזּו ו' יוֹרְדַת לְהַמְשִׁיךְ אֶת ה'

וְאַתָּוֹן חֲדָאן דָּא לְגַבֵּי דָּא. בְּשַׁעֲתָא דְּאִיהִי אֲמַרְת
 לְגַבִּיהַּ מִשְׁכְּנֵי, כְּדִין א' דְּאִיהוּ ו', נְחִית לְגַבֵּי ת',
 לְאַמְשַׁכָּא לָהּ לְגַבִּיהַּ.

וּבְשַׁעֲתָא דְּאִיהִי אֲמַרְת אַחֲרִיד נְרוּצָה, סְלָקָא
 ב', וּמְרַחֲטָא בְּתַר ש', דְּאִיהוּ ו'. וּכְדִין
 עֵיילָא אִיהִי גו חֲדָרֵי מְלָכָא, דְּאִינוּן תְּלַת נְקוּדִין,
 וְחֲדָרִין, וְאַכְסְדָּרִין לְגו חֲדָרִין, דָּא אִיהִי אוֹת ש',
 תְּלַת נְקוּדִין, וְאַכְסְדָּרִין לְגו.

וּבְשַׁעֲתָא דְּאֲמַרְתְּ נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ, אֲתִיָּא ג'
 לְאַתְדַּבְּקָא בְּאֵת ר', דְּהָא כְּדִין חֲדוּוּא
 וְרַעוּא בְּעֶשְׂרִין וְתָרִין אֲתָוֹן, דְּאַשְׁתַּלִּימוּ בְּאֵת ג'.
 וְאֵת ר אֲתַפְרָעָא לְגַבִּיהַּ, לְנִטְלָא מְנִיָּה בְּלֹא כִּיסוּפָא
 כְּלָל. וְאִיהוּ לְאַתְדַּבְּקָא בְּהַ, וְלְאַרְקָא בְּהַ בְּרַעוּא.

לשון הקודש

לתוך החדרים, זו היא האות ש', שלש
 נקודות והאכסדרות לפנים.

ובשעה שאמרת נגילה ונשמחה בך,
 באה ג' להתדבק באות ר', שהרי אז
 שמחה ורצון בעשרים ושתיים אותיות,
 שנשתלמו באות ג', והאות ר' מתגלית
 אליו, לפל ממנו בלי בוששה כלל. והוא
 להתדבק בה ולהריק בה ברצון.

ממטה, בשעה מתקשטת, ונותן לה יד
 להמשיכה אליו, והאותיות שמחות זו
 לזו. בשעה שהיא אומרת אליו משכנני,
 אזי א' שהוא ו', יורדת אל הת'
 להמשיכה אליה.

ובשעה שהיא אומרת אחריך נרוצה,
 עולה ב', ורצה אחר ש', שהיא ו'. ואז
 היא נכנסת לתוך חדרי המלך, שהם
 שלש נקודות, והחדרים, והאכסדרות

בְּשַׁעֲתָא דַּאִיהִי אִמְרַת נִזְכִּירָה דְּדִידִךְ מִיָּיִן,
 אִנְדְּכַרַת דִּהָא עֲרָלָה אֲתִיָּיא גּוֹ אֵינּוֹן
 אוּכְלוּסִין, לְעֲרַבְנָא חֲדוּחָא, בְּגִין לְמִיטְל חוּלְקָא
 בְּחֲדוּוּא דְקוּדְשָׁא. וְכֹד אִיהִי חֲמַת לִיה, דְּאֲחִיד
 מְסַאֲבָא בְּשִׁיפוּלֵי מְקוּדְשָׁא, בְּדִין אִיהִי אֲזַעֲיַרַת
 גְּרָמָה, בְּגִין לְמִיחָב לִיה תַּמְצִית דְּחִיק וְסַתִּים, בְּמָה
 דְּנָבִיעַ מִגּוֹ אֲבָנָא. וְכִדִּין ד' יְהִיב לְאֵת ק', וְאֵת ק'
 אֲתַפְשֵׁט בְּחֲדוּוּא, לְנַטְלָא חוּלְקָא מִגּוֹ מְקוּדְשָׁא.

וְעַל דְּכֵלָּה דָּא קְדִישָׁא אִיהִי, לְמַסְאֲבוּ לִית לָהּ
 לְמִיחָב, עֲבִידַת גְּרָמָה ד', כְּמָאן דְּלֹא נָטִיל
 בְּגִוּוּהַ כָּל כָּךְ, וְאִיהִי מְסַפְנָא, וְהָכִי אֲעֲטְרִיד.
 וְסִימְנִד, (בראשית מב א) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לָמָּה תִּתְרָאוּ.
 דְּאֵתוֹן בְּשַׁבְעָא וּבְעוֹתְרָא, הָא תִּיַיְבִי אֶרְעָא וַפִּיִּכּוּ,
 אֲחִיזוּ גְרַמִּיכּוּ מְסַפְנִין וְכַפִּינִין. וְעַל דָּא אֲחִזִּיאַת
 גְּרָמָה בְּחֲדוּתָא, ד'.

לשון הקודש

והאות ק' מתפשטת בשמחה, לפל חלק
 מתוך המקדש.

ועל שהכלה הזו היא קדושה, לטמאה
 אין לה לתת, עושה עצמה ד', כמי שלא
 נוטל בתוכה כל כך, והיא עניה, וכך
 צריך. וסימנך - (בראשית מב) ויאמר יעקב
 לבניו למה תתראו. שאתם בשבע
 ובעשר, הרי רשעי הארץ אצלכם. הראו

בשעה שהיא אומרת נזכירה דידך מיין,
 נזכרת שהרי הערלה באה לתוך אותם
 ההמונים לערבב שמחתה, כדי לפל
 חלק בשמחת הקדש. וכשהיא רואה
 אותו, שאותו הטמאה בשפולי המקדש,
 אזי היא מקטינה את עצמה, כדי לתת לו
 תמצית דחוקה ונסתרת, כמו שנובע
 מתוך האבן. ואז ד' נותנת לאות ק',

כֹּדֶם חֶמֶת, חִיבָא דָּא אֶת ק', דְּאֵת־פִּשְׁטָא בְּנַחֲשׁ
 דְּפָשִׁיט זְנָבִיהּ, וְאֵתְקִיף לִיהּ בְּחֶדְוָא, לִינְקָא
 מִן מְקַדְשָׁא, דְּכִדִּין אִיהוּ אֲזַדְמֵן לְעַרְבָּבָא חֶדְוֹת,
 בְּכָל אֶתֶר דְּחַמֵּי לָהּ.

וְעַל דָּא, בְּכָל אֶתֶר דְּחֶדְוָא, אִית לְאַסְגָּאָה חִילִין,
 בְּדִיל דְּלֹא יָכִיל לְקַטְרָגָא. וְכָל בְּכָל אֶתֶר
 דְּאַבְלָא, אִית לְאַסְגָּאָה חִילִין, דְּהָא אִיהוּ תַפְּסֵן, דְּלֹא
 יָכִיל לְקַטְרָגָא, וַיִּתְּכֵרוּן חִילִיהּ.

בְּשַׁעֲתָא דְּאִיהִי, אֲמַרְת מִישְׁרִים, וְאַדְכַּרְת אֶת
 חַד מְאִינֵן מִישְׁרִים. כִּדִּין נְפַקְת אֶת
 תַּקְוָה זְנָבָא פָּשִׁיט לְתַתָּא, חֲמָשִׁין אַמִּין. בְּגִוּוֹנָא
 דְּחֶתוּא אֶתֶר, דְּהֶמֶן אֲזַדְקַף בֵּיהּ, וְדָא אִיהִי אֶת י'.
 כִּינֵן דְּזַקִּיף חַי נַחֲשׁ עֵינֹוי, וְחֲמָא לְחַי זְקַפָּא
 דְּאֵתִי, כִּדִּין אֵת־פִּרְשׁ מִגּוּ מְקַדְשָׁא, וְעַרְיָק.

לשון הקודש

צבאות, שהרי הוא שם, שאין יכול
 לקטרג, וישברו כחו.

בשעה הזו אמרת מישרים, ומזכירה
 אות אחת מאותם מישרים. אז יוצאת
 אות הזנב החזק שמתפשט למטה
 חמשים אמה. כמו שאותו המקום שהמן
 נתלה בו, וזו היא האות י'. כִּינֵן שהנחש
 הזה זוקף עיניו, ורואה את אותה התלה
 שפאה, אז נפרד מתוך המקדש, ובורח.

עצמכם עניים ורעבים. ועל זה מראה
 עצמה בשמחה, ד'.

בשרואה, רשע זה האות ק',
 שמתפשטת כמו שנחש פושט את זנבו,
 ומחזיק אותה בשמחה, לינק מן המקדש,
 שאז הוא מזדמן לערבב את השמחה
 בכל מקום שרואה אותה.

ועל כן, בכל מקום של שמחה יש
 להרבות צבאות, כדי שלא יוכל לקטרג,
 וכך בכל מקום של אבל יש להרבות

וּבִלְהַ נִפְקַת לְגַבִּיּה דְרַחֲמִימָה, וְאַתְעֵבֶרְת מֵאַת
 ד', וְעֵיילָא בְּאַת ה', וְנִפְקַת לְגַבִּיּה,
 וְחֶדְוָה אֲשֶׁתִּילִים מִכָּל סְטָרִין, בְּלֹא קְטָרוּנָא
 אַחֲרָא, וּבְלֹא עֲרַבּוּבִיָּא.

הָכָא אֵית לְאַסְתִּפְלָא, בְּשַׁעְתָּא דְאַמְרַת מִשְׁכְּנִי,
 אִיהוּ א', וְאִיהִי ת'. וּבְשַׁעְתָּא דְאַמְרַת
 אַחֲרִיק נְרוּצָה, אִיהִי ב', וְאִיהוּ ש'. וּבְשַׁעְתָּא
 דְאַמְרַת נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ, אִיהוּ ג', וְאִיהִי ר'.
 וּבְשַׁעְתָּא דְאַתִּיָּא נְחָשׁ, כַּד אָמְרָה נִזְפִירָה דוּדִיק
 מִיִּין, אִיהִי ד', וְהָהוּא מְקַטְרָנָא ק'. כָּל דָּא, אִמְאִי
 מִתְחַלְפִי אֲתוּוֹן מֵאַתֵּר לְאַתֵּר, אִיהוּ אֲתִחְלַף בְּאַתְוּוֹן
 אַחֲרִנִין, וְאִיהִי אֲתִחְלַפְת בְּאַתְוּוֹן אַחֲרִנִין.

אַלְא, בְּשַׁעְתָּא דְאַמְרַת מִשְׁכְּנִי, לִית אַת
 דְאַמְשִׁיק לָהּ, פֶּר דָּא א'. דְאִיהִי אַת

לשון הקודש

הוא ג' והיא ר'. ובשעה שבא הנחש,
 בשאומרת נזפירה דדיק מיין, היא ד',
 ואותו המקטרג ק'. כל זה למה
 מתחלפות האותיות ממקום למקום? הוא
 מתחלף באותיות אחרות, והיא
 מתחלפת באותיות אחרות?

אלא, בשעה שאומרת משכני, אין אות
 שמושכת אותה פרט לזו א'. שהיא

והבלה יוצאת אל אהובה, ומעברת
 מהאות ד', ונכנסת לאות ה' ויוצאת
 אליו, והשמחה נשלמת מכל הצדדים,
 בלי קטרוג אחר ובלי ערבוביה.

כאן יש להסתפל, בשעה שאומרת
 משכני, הוא א', והיא ת'. ובשעה
 שאומרת אחריק נרוצה, היא ב' והוא ש'.
 ובשעה שאומרת נגילה ונשמחה בך,

דְּנִהְרָא בְּסִטְרָא דְּאוּר קְדַמְמָה, רָזָא דְיַמִּינָא, דְּהָא
 יַמִּינָא מְקַרְבַּ תְּדִיר, וְאַתְקִיף בָּהּ, לְאַמְשַׁכָּא לָהּ
 לְעֵילָא. וּבְגִין כֶּךָ אֵיהּ א', וְאֵיהּ ת', דְּאֵיהּ
 מִתְקַשְׁטָא בְּכָל סִטְרִין, בְּגִין לְסַלְקָא לְעֵילָא,
 מִשְׁבַּחַת וּמְהַדְרַת לְאַתְעָרָא לְעֵילָא.

וּבְשַׁעְתָּא דְּאַמְרַת אַחְרִיךָ נְרוּצָה, הָא פֶּל
 אֵינּוֹן אוּכְלוּסִין (דף 99 ע"ב) פְּנִימָאן
 דִּילָהּ, דְּאֵינּוֹן גּוּפָא, נְטִלָה לְגַבְהָ, וְאֵיהּ בֵּיתָא
 לְקַבְלָא אוּכְלוּסְהָא, וְלַעֲאָלָא לֹון לְגַבֵּי מַלְכָּא.
 כְּמָה דְאַתְ אָמַר, (תהלים מה טו) בְּתוּלוֹת אַחְרִיָּה
 רְעוּתִיהָ וְגו'. וְעַל דָּא אֵיהּ ב'. וְאֵיהּ אַתְעַטְר
 בְּשִׁין, וּפְתַח הֵיכְלִין דְּאֵינּוֹן חֲדָרֵי מַלְכָּא, לְקַבְלָא
 לָהּ וְלַאֲעֵלָא לָהּ לְגַבֵּיהּ.

וּבְשַׁעְתָּא דְּאַמְרַת נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה כֶּךָ, הָא חֲדוּא
 דְּצַדִּיקִיָּא, דְּאַזְדַּמֵּן לְמַחְדֵּי לָהּ. וְעַל

לשון הקודש

הגוף, לוקחת אליה, והיא הבית לקבל
 את אוכלוסיה וּלְהַכְנִיסָם לְמַלְכָּה, כְּמוֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים מה) בְּתוּלוֹת אַחְרִיָּה רְעוּתִיהָ
 וְגו'. וְעַל זֶה הֵיא ב'. וְהוּא מִתְעַטְר בְּשִׁין,
 וּפּוֹתַח הֵיכְלוֹת שֶׁל אוֹתָם חֲדָרֵי הַמַּלְכָּה,
 לְקַבֵּל אוֹתָהּ וְלְהַכְנִיסָהּ אֵלֶיהָ.

וּבְשַׁעְתָּא שְׁאוּמְרַת נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה כֶּךָ,
 חֲרֵי שְׂמַחַת הַצַּדִּיקִים שֶׁהוֹדְמֵן לְשַׂמַּח

הָאוֹת שְׁמֵאִירָה בְּצַד הָאוּר הָרֵאשׁוֹן, סוּד
 הַיָּמִין, שְׁחָרֵי הַיָּמִין תְּמִיד מְקַרְבַּת,
 וּמְחֻזָּק בָּהּ לְהַמְשִׁיכָה לְמַעְלָה. וּמִשׁוּם
 כֶּךָ הוּא א' וְהֵיא ת', שֶׁהֵיא מִתְקַשְׁטָת
 בְּכָל הַצְּדָדִים, כֶּךָ לְעֵלוֹת לְמַעְלָה,
 מִשְׁבַּחַת וְחֻזְרַת לְהַתְעוֹרֵר לְמַעְלָה.

וּבְשַׁעְתָּא שְׁאוּמְרַת אַחְרִיךָ נְרוּצָה, חֲרֵי
 כָּל אוֹתָם הַמּוֹנִים הַפְּנִימִים שְׁלָהּ, שֶׁהֵם